

Valget

Vi regner med at dette nummer av bladet kommer leserne ihende før valget og vel er det, fordi vi gjerne enda en gang vil be dem tenke over om det ikke ved dette valg er på sin plass å være med på skape bevegelse igjen i norsk politikk. Uansett fordelingen av skylden for «retts»-oppjøret mellom de parlamentarisk ansvarlige i Arbeiderpartiet og de borgerlige partier som understøttet uretten, så er det klart for enhver at med det nuværende styre er uretten låst fast for godt. Det er nok mulig — ja, kanskje sannsynlig, at vi ikke har noe å håpe på under et borgerlig styre heller. Men da er iallfall mulighetene tilstede uansett hva som hittil har hendt.

Ut fra disse betraktninger vil vi altså for dette valgs vedkommende som et forsøk oppfordre NS-folk til å stemme borgerlig, og vi viser til hva derom er anført på annet sted i avisen av Olaf Holm og av redaksjonen.

Hewinskomplekset

Quislingbiografien til engelskmannen Hewins har tydeligvis rammet midt i blinken av rettsvikernes onde samvittighet. Alt fra begynnelsen av foranlediget den de utroligste uttalelser og skjeldsord fra folk som en ellers skulde tro bedre om, blant andre Arbeiderpartiets prestelige fylkesmann Yarmann. Videre trådte «ekspertene» under heterop i «prosen-sammen-til-drøftelse-av-om-det-i-England-kunne-aksjoneres-mot-ændel-uheldige, men rent periferer anførelser i boken til Hewins for dermed å slå også alt det riktige ihjel etter gammelt mønster under norsk behandling av angrepene på «retts»oppjøret. Heldigvis for herrene oppgav en denne tanke. De britiske retter har jo bevart sin selvstendighet og lar seg ikke dirigere av makthavere eller andre.

I befipelsen grep man så til å blåse opp en privat tvist mellom FOLK OG LAND og Sverre Hartmann — som forøvrig ble løst ganske lett og uten myndighetenes mellomkomst — til en stor affære verdt omtale over mange spalter i alle aviser og stort oppslag i fjernsynet. Her skulle en få en Hewinsaffære på norsk jord, forkynte VERDENS GANG og riksadvokaten ilte personlig til for å vareta de «almene hensyn» hans skjønn fant krevet offentlig tiltale mot vårt blads redaktør.

Da fornærmede forsvant i og med forliket, forsvant også riksadvokatens lovlige adgang til å engasjere det offentlige i saken, og etter hva det svært godt underrettede VERDENS GANG vet å berette har riksadvokaten også trukket ordren om offentlig tiltale tilbake.

Heldigvis åpner det seg nu ifølge DAGBLADET nye muligheter gjennom en hetsfilm som «744 danske motstandskjempere» har skilliget sammen til og som skal sendes ut over verden. Når dette leses har den alt hatt premiere i Oslo. Den skal være bygget på såkalte autentiske opptak av en danske, og det legges naturlig nok stor vekt på å vise dagliglivet under 'hakekorsets svøpe' slik at «ikke minst for den nye generasjon blir den ypperlig historieuendervisning».

Riktig nok er det så at fotografien — rimeligvis av gode grunner — da han tok seg over til Norge for også å bringe slike redselsskildringer herfra fant at «det var ikke så lett her som i Danmark, og resultatet ble null».

Men hva gjør det! Filmen «Norden i flammer» vil likevel gjøre sin virkning rundt i verden, håper DAGBLADET. For det kunne jo kanskje ha hendt her det som

Lindstrøm treffer spikeren på hodet

En kan si litt av hvert om byråsjef Lindstrøm, og det er da også blitt sagt — for å tale med VERDENS GANG (om Berggrav). Men han er iallfall ganske fresk av seg og treffer ofte spikeren på hodet. Hele den internasjonalt anstrøkne og negerglade norske presse er dypt rystet over noen notater Lindstrøm gjorde i Industri-departementet og som statsråd Holter lot passere uten videre. Selv synes vi det er meget i det den daværende byråsjef skrev til departementssjefen: «Det er nå et spørsmål om ikke tiden er inne for norsk utenriksledelse å konsentrere seg om Norge og de problemer som knytter seg til vårt eget land, og så får man la veggelus og DDT i Afrika, befolkningsspørsmål og analfabetisme i Asia og Syd-Amerika ordnes av andre».

Han gir også utenriksdepartementet det gode råd at vi ikke må geberde oss «som om vi var en nasjon på 100 millioner mennesker og ikke 3,5 millioner» og at vi ikke må tro oss meningsberettiget til å ordne opp med alt mulig i verden. Og gjentatte ganger råder han utenriksdepartementet til nå å bekymre seg mere om Svalbard og mindre om «svartsmuskede sigøynerne, underernærte indere og undertrykte hvite». Han skriver også om «kongonegre, plattfotede, bladnagre», o.s.v. — Norge bør «løse sine egne problemer». Det har et latterlighetens skjær når man leser om vår utenriksledelses veimene ord til «de frie folk i verden».

Vi tror i det hele tatt at saken, mot Lindstrøm kommer til å by på litt av hvert både av freske fraspark og av pikante avsløringer fra Arbeiderpartiets departements-idyller.

Vask, maling, tapetsering, mønstermaling.

RIMELIG

1. KL. FAGMANN

— Telefon 25 12 91 —

Kristne Venner

Har du lyst til å treffe gamle venner i et åpent miljø? — Kristne Venner møtes den første fredag hver måned i Collets gate 43. Etter en tale er det bevertning og anledning til selskabelig samvær. Møtetid kl. 19.30.

hendte i det Danmark som ikke hadde noen Quisling. — Ialffall lufter DAGBLADET sitt Hewins-kompleks ved å erklære at «spesielt verdifullt for oss nordmenn er det hvis den (filmen) blir vist i England, fordi britene da med egne øyne kan se hvor meningsløs Hewins' bok om Quisling er». Tiltross altså for at resultatet av filmingen i Quislings Norge var lik null!

Hvilke absurde reaksjoner hos myndigheter og i presse vil Hewinskomplekset fremkalle neste gang?

Valget og vi

TIL STUDIUM I SISTE LITEN!

«Redaktøren har oppfordret NS-folk til ved sin stemmegivning ved forestående stortingsvalg å ha oppmerksomheten rettet mot vippemandatene mellom partiene — innen hver valgkrets. Her er et bidrag: Etter hva man har fått opplyst vipper siste mandat i Akershus mellom Ap. og Venstre. Valget mellom disse partier er ikke tvilsomt. Dessuten kan Venstres kandidat Halvdan Hegtun (alias Even Brattbakken) med sitt mindre gravalvorige syn på tidens foretelser nok ha en misjon på Stortinget.

I Oslo skal det siste mandat vippe mellom Venstre og Kristelig Folkeparti. Venstre i Oslo, det er «Dagbladvenstre». Det stemmer ingen NS-mann på.

Den som har fulgt Kri.s representanter i Stortinget, har ikke unngått å se, at de er ikke bare «kristelige», som partiet chikaneres for, men kristne menn av høy etisk standard. At det siste er påkrevet vet ingen bedre enn NS-folk. Dessuten er partiet intet karriereparti. Strebere får søke annensteds hen.

På Høyre stemmer man overhodet ikke — uansett valgkrets. Partiet har godtatt som en av sine fremste menn en mann, som da «retts»oppjøret sist var på tapet i Stortinget presterte å innrømme, at det var ulovlig, men «nødvendig». Siste påstand ble ikke nærmere belyst. Slike uhyrigheter får partiet som sådant ta ansvar for. Følgelig stemmes der ikke på Høyre, der som konservativt parti fremfor noe annet burde holde seg til gjeldende lov og rett og ikke komme med revolusjonær jus fra Moskva.

NS har forøvrig ved et tidligere stortingsvalg flyttet litt på brikkerne på lignende grunnlag.

Ap. er det utpregede karriereparti, som med statsministeren i spissen har knesatt den politiske nepotisme ved belønning med høye embeder til dem, som «har ofret (sic) seg» for politikken, — endog

Arktikk

HUSTAD

Bærumsvn. 5 — O. Ullern
Telefon 55 61 29 — Oslo

til analfabeter i vedkommende embedsfast.

I Sogn og Fjordane bør der dog som en uttagelse stemmes på Ap. Det har soren skriver Stavang ærlig fortjent for sin redelighet og sjeldne moralske mot.

Der har ved tidligere valg regelmessig vært gjort henvendelser fra oppstilte kandidater til NS-folk, om å stemme på dem. Til gjengjeld har vedkommende lovet å støtte Forbundet i dets arbeide. Der enkelte NS-mann kjenner dem best selv. Slike løfter er hittil ikke oppfylt. Lister hvor vedkommende navn står, bør derfor forkastes til fordel for et annet parti.

OLAF HOLM.

I-tilknytning til foranstående, som vi gir vår fulle tilslutning, vil vi for dem som finner det å være en plikt å stemme i år, antyde en fornuftig stemmegivning også i de valgdistrikter som Holm ikke nevner.

I Østfold synes vi Senterpartiet utpeker seg som det selvfølgeligste stemmeobjekt og det samme gjelder Hedmark, hvor det kan være fare for at kommunistene tar tilbake det ene av Senterpartiets mandater. En bør, efter vår oppfatning også, stemme med Senterpartiet der hvor ikke andre hensyn spiller inn. Det gjelder i følgende valgdistrikter: Oppland, Buskerud, Vestfold (hvor partiet har en meget stor sjans til å ta et mandat fra Arbeiderpartiet, eller iallfall fra Høyre), Vest-Agder, Rogaland, Hordaland, Møre og Romsdal (hvor partiet, meget lett kan ta Arbeiderpartiets siste-mandat), Trøndelagsfylkene og Troms (hvor det også er stor sjans til mandaterobering fra Arbeiderpartiet).

Kristelig Folkeparti bør vel få våre stemmer foruten i Oslo som Holm foreslår, i Telemark (hvor det kan være fare for tap av mandat til Arbeiderpartiet), Aust-Agder (hvor partiet har muligheter for å ta et Høyremandat), i Bergen (hvor partiets siste-mandat er truet av Arbeiderpartiet) og i Nordland (hvor det vel står mellom dette parti og Venstre).

I Finnmark hvor kampen om sistemandatet nok står mellom Arbeiderpartiet og de rødere kommunistiske brødre, er det ikke umaken verd å stemme for våre folk.

Det er fremdeles en, om enn snau tid, til å få med seg noen naboer og venner fra «Sangforeningen» på en slik nødinnsats for å medvirke til litt uro også i norsk politisk liv.

Red.

Oppfordringen fikk meget stor betydning. Og mange som "aldri ville stemme mer" gjorde det - og så resultatet